

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
100 - 7622	05-05-2023

**ДО
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ**

ОТГОВОРИ

от Стратимир Димитров, съдия от ОС – Хасково,
участник в процедурата за избор на административен ръководител – председател
на ОС – Хасково

Относно: Въпроси, поставени от БИПИ по реда на чл.194а ал.6 от ЗСВ към участници в
процедурата за избор на административен ръководител – председател на ОС - Хасково

Уважаеми дами и господа,

Благодаря за поставените въпроси и за интереса към конкурса за избор на
административен ръководител – председател на ОС – Хасково, както и към моята
кандидатура. С настоящото предоставям на Вашето внимание своите отговори на
интересуващите Ви въпроси. Въпросите, които са изключително важни и по
съществени теми, бяха обявени едва преди два дни, поради което правя уговорката, че
за твърде краткото време ги засягам лаконично и в най-общи линии.

По общи въпроси към кандидатите:

Въпрос №1:

Начинът, по който протича дискусиата за необходимост от промени в
Конституцията в частта за съдебната власт, е незадоволителен.

Българското общество в огромната си част не възприема правосъдието като
обществена ценност от най-висок порядък и достижение на човешката цивилизация.
Налице е неразбиране на механизмите, по които функционира съдебната власт и
начините, по които си взаимодействат нейните отделни части. По тази причина
дискусиата в обществото е от една страна вяла, от друга – некомпетентна.

Промените следва да се извършат от законодателния орган, който се състои от
представители на политическите партии. Поради това именно последните следва да
бъдат двигател на дискусиата. Съдебната реформа обаче е приоритет на твърде малка
част от тях, а разбиранията и становищата им за насоката, в която следва да се развива
далеч не са единодушни.

Сред самите магистрати дискусиата тече спонтанно, хаотично, неорганизирано. По
този начин могат да не бъдат чути уместни предложения. Необходимо е дискусиата да
не „тече“, а да се води, като се положат усилия да бъде канализирана, насочена.

Следва обаче да се съблюдава принципът за разделение на властите. От
съдебната власт не бива да се осъществяват законодателни функции. Уместно е
магистратите да изразяват становище най-вече по проблеми, които съдебна практика е
маркирала като пречки, неуместни подходи и разрешения пред организацията и
функционирането на съдебната власт.

Въпрос №2:

Въпросът с оптимизирането на съдебната карта не може да бъде разрешен
отведнъж, с едно решение, с един замах и завинаги. Той е изключително отговорен,
необходимо е да се отчитат множество фактори, като съществени са и такива извън

спецификата на съдебната система – икономически, исторически, демографски и пр. Оптимизирането е постоянен процес и следва да има отворена врата за корекции и усъвършенстване в бъдеще. Ето защо напълно неприемливо е да се поставя краен срок за решаването му, а оттук – неуместно е да се решава в рамките на проект, или програма, които са обусловени от настъпването на такъв.

Не е беда, че ВСС отхвърли и четирите разработени модела, но е беда, че ВСС напълно преустанови дейността си по оптимизиране на съдебната карта. Този проблем стои, а въпреки положените досега усилия, разрешаването му не е помръднало.

Въпрос №3:

Въпросът с натовареността има два аспекта – неравномерна натовареност на съдилищата от различните съдебни райони и такава между съдиите от един съд.

В ОС – Хасково са приети Вътрешни правила за разпределение на делата, обсъдени на общи събрания на гражданското и наказателното отделение на съда и утвърдени със заповед на председателя като част от СФУК. С участието на всички съдии са обособени групи дела /споразумения, транспортни престъпления, данъчни престъпления и т.н./, които да се разпределят между всички съдии. Не е напълно съвършена система, но работи и съдиите я намират за справедлива. Това намирам за уместна вътрешна организационна мярка.

Неравномерната натовареност на съдилищата от различните съдебни райони е въпрос, който не се наемам да анализирам тук. Известно е, че не бройката дела е водеща, а тяхната фактическа и правна сложност, което е трудно да се прогнозира.

Въпрос №4:

Предходният ВСС в рамките на проект „Подобряване на процедурите по атестация и дисциплинарната практика в съдебната система“, Дейност 3 - „Разработване на модел за формиране на задълженията и допълнителните придобивки на магистратите“ проведе проучване в две държави от ЕС – Република Австрия и Кралство Нидерландия. Беше отчетено, че са изготвени и дори утвърдени от комисия „Бюджет и финанси“ на ВСС краткосрочен и дългосрочен модел за формиране на възнагражденията и допълнителните придобивки на магистратите. Това се случи в самия край на неговия мандат.

Не ми е известно защо от този проект не произтече нищо, но моделите в двете държави са интересни и заслужават подобаващо внимание. Не смятам, че тук е мястото за подробно изложение как функционират, но ще отбележа, без да съм привърженик на сляпото копиране, че при тях са разрешени няколко много важни въпроса – за възнаграждението за ранг, за възнаграждението за прослужени години, а най-вече – избягва се ежегодната борба за увеличение/„актуализиране“ на възнагражденията на магистратите, която е крайно унижителна. Освен това няма съществена „ножица“ между възнагражденията на районно и върховно ниво.

Въпрос №5:

На този етап оставам привърженик на тезата, че по-правилният подход беше, след задълбочен и подробен анализ и проучване сред магистрати и служители, да се усъвършенства и надгради ЦСРРД, вместо да се въвежда съвсем нов продукт.

ЕИСС дава заявка, че би могла да ме спечели, но трябва да е ясно, че в сегашния ѝ вид не е завършен продукт и е нужно постоянно да се усъвършенства „в движение“.

Въпрос №6:

Убеден привърженик съм на медиацията. В последните 20 години обаче работя като наказателен съдия, поради което ми е трудно да преценя обхвата на приложението и процедурата, по която ще се осъществява, установени с последните изменения на ГПК.

Въпрос №7:

Намирам, че висока оценка следва да получат както разделянето на ВСС на съдийска и прокурорска колегии, съответното и на правомощията им, така и новата редакция на чл.85 ал.3 от ЗСВ. С разширяването на правомощията на ОС на съдиите самоуправлението е пълноценно и с необходимия широк обхват.

В ОС – Хасково се следи стриктно за спазване на законоустановеното разпределение на функциите между ОС на съдиите и административния ръководител, компромиси не се допускат. Приети са от ОС на съдиите вътрешни правила за организация на дейността, които имат за цел да уредят съобразно становището на мнозинство въпроси, повдигани от съдиите в хода на текущата работа, вкл. относно натовареността .

Въпрос №8:

По този въпрос становището ми е съвсем категорично и ясно. Когато изпълнението на служебните задължения или поведението на работното място, или извън него на един съдия предизвиква недоволство, загриженост и пр. у административния ръководител, адекватните действия на последния са да уведоми съдийската колегия на ВСС за своите констатации и фактите, които будят тревога и да предложи и поиска извършване на проверка, която да завърши със становище за евентуално прилагане на дисциплинарни мерки. Дисциплинарна отговорност спрямо съдиите реализира единствено ВСС - чл.30 ал.5 т.3 от ЗСВ, чл.130а ал.5 т.3 от Конституцията.

Приложение на главата „Дисциплинарна отговорност“ по Кодекса на труда намирам за неуместно.

Въпрос №9:

Дотогава, докато и съдии, и прокурори и следователи са магистрати, не виждам смисъл, нито разумни причини за разделяне на Кодекса за етично поведение на българските магистрати на два отделни.

Въпроси лично към мен

Въпрос №1:

Трудно ми е да си представя, че административните ръководители биха могли да имат по-широки правомощия, доколкото кадровата дейност е прерогатив на ВСС. Важно е административният ръководител да има ясна, и то обоснована представа за оптималната кадрова обезпеченост на съдилищата от съдебния район и да настоява за постигането ѝ.

Напълно разумно е обаче да има правомощия за прехвърляне на щатна длъжност „съдия“ от един към друг районен съд от съдебния район.

Въпрос №2:

Препращам към отговора си на Въпрос №4 по-горе. Преодоляването на застрашителното разтваряне на „ножицата“ във възнаграждението между най-ниското и

по-горните нива на съдебната власт е много важен фактор за подобряване на мотивацията.

Въпрос №3:

Възможно е съдебните служители да имат повече правомощия относно дейности, които се осъществяват от съдии, но за целта е нужна висока квалификация и опит. В по-малките съдилища е налице текучество на съдебни служители (често възнаграждение впрочем също изостава чувствително), което е пречка за постигането на такива.

С уважение.

Стратимир Димитров, съдия от ОС - Хасково